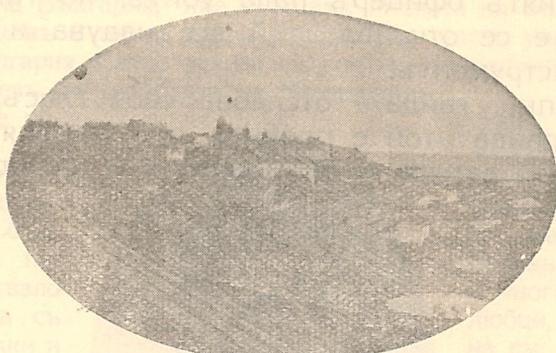

Градъ Кюстенджа

(Описание).

Слѣдъ Тулча и Бѣбадагъ, Кюстенджа е най-голѣмия и най-хубавъ градъ въ новоосвободената Добруджа. Той е населенъ съ 25.000 жители, отъ които повечето отъ половината сѫ българи. Този градъ е морско пристанище на Черно море. Свѣрзанъ е съ желѣзна-ница съ Черна-вода и Букурещъ. Този грѣдъ е много старъ. Основанъ е 600 год. слѣдъ Р. Хр. отъ Римския Императоръ Константинъ.

И днесъ въ този градъ прѣодолява българското население. Тамъ има много хубава българска черкова и българско училище. Отъ тази година се открива и народна българска прогимназия.

Изгледъ на гр. Кюстенджа.

Българите се занимаватъ съ търговия и сѫ доста заможни. Въ околията има голѣмъ брой български села, въ които населението говори на своя матеренъ български езикъ.

Жестоките ромъни си служиха съ много непростени срѣдства за да поромънятъ тамошните българи, но не можаха. Народа тамъ очакваше съ нетърпѣние освободителната война, когато ще може да види и той бѣль день и когато надъ Златна Добруджа ще изгрѣе лжчть на свободата.

Този лжчъ изгрѣ на 22 октомври 1916 год., когато българските храбри войски освободиха хубавия гр. Кюстенджа.

Както Варна и Бургасъ, Кюстенджа за въ бѫщаще ще бѫде едно голѣмо и богато българско пристанище на Черно море. Той е свѣрзанъ съ желѣзна-ница и съ София, която минава прѣзъ Добричъ—Девня—Гор.-Орѣховица.

Близо до Кюстенджа се намиратъ морски лѣтни бани, дѣсъ се лѣкуватъ лѣтно врѣме болни отъ ревматизъмъ. Край морския брѣгъ въ Кюстенджа има голѣмо пристанище, дѣто спиратъ голѣми морски пароходи, които въ мирно врѣме донасятъ разни стоки отъ далечни градове и страни.